

GŁOS NARODU

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa pola z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludowego	Cena numeru 100.000 Mp.
	odnośnikiem	odnośnikiem				
Miesięcznie	Mk 2,500.000	Mk 2,100.000	Mk 2,500.000	Marek 5,000.000	Mk 2,10 .000	

Redakcja (tel. Nr. 190) i Administr. (tel. Nr. 3344) Kraków, św. Krzyża 11. - Drukarnia św. Tomasza 35 (tel. Nr. 3344) Konto P. K. O. w Warszawie 140.055.

Nr. 19.

Czwartek, dnia 24. Stycznia 1924 r.

Rok XXXI.

BIELIZNĘ MĘSKĄ BIAŁĄ i KOLOROWĄ

ze słynną marką

LWA

ze słynną marką

LWA

POLECA MAGAZYN NOWOSCI

A. Skórczewski i Polakiewicz

Kraków, ulica Florjańska I. 13.

PIANINA

słynnej fabryki berlińskiej Quandta, kl. A. do nabycia wyłącznie w składzie fortepianów **HELENY SMOLARSKIEJ** Kraków, Szewska 9, I p.

Meble wszelkiego rodzaju Koldry, materace, koce

w wielkim wyborze poleca Dom Meblowy **M. Pleszowski** Kraków, Mały Rynek 2. Tel. 4186-3538. 1447 Ceny konkurencyjne

Upadek rządu Baldwina.

Większość, jaka w Izbie Gmin rządowi Baldwina uchwaliła votum nieufności, składa się ze 192 socjalistów i 136 liberalów; dwudziestu posłów liberalnych uchyliło się od głosowania, by nie brać na siebie odpowiedzialności za narzucenie W. Brytanji pierwszego rządu socjalistycznego. Pp. Asquith i L. George wzięli tę odpowiedzialność na siebie z dość lekkim sercem, a pierwszy z nich rzucił na uspokojenie swych towarzyszy partyjnych dumne słowa, że słońce potęgi angielskiej nie zajdzie wieczorem tego dnia, w którym Macdonald zainstaluje się na Downing Street.

Nie zajdzie oczywiście. Ale zdaje się, że zajdzie słońce świetności partji liberalnej, tej potężnej partji, która jeszcze w latach 1906—1910 liczyła w Izbie Gmin dwa razy więcej posłów, niż konserwatyści, która jeszcze przed rokiem brała w rządach udział równorzędny z unjonistami, a która obecnie z nienawiści do swych potężnych przeciwników skazuje się na drugorzędną rolę podpory socjalistycznego rządu.

Z drugiej strony konieczność oparcia się na liberałach będzie silnie hamować wszelki rozpęd Partji Pracy w kierunku nacjonalizacji kopalni i kolei, która leży w programie tego stronnictwa. Uniemożliwi jakiegokolwiek radykalne reformy społeczne i podatkowe. Rząd Macdonalda uzyska głosy liberałów tylko dla swej zagranicznej polityki, którą zamierza zorientować przede wszystkim w kierunku zmniejszenia ciężarów reparacyjnych i usunięcia Francji z Zagłębia Ruhry. Zdaje się, że najbliższe miesiące będą okresem ostrego pojedynku między Downing Street a Quai d'Orsay i sprawa odszkodowań wejdzie w decydującą fazę. Późną zaś wiosną lub w jesieni odbędą się nowe wybory do Izby Gmin, które zdecydują o tem, kto ostatecznie obejmie w Anglii władzę: konserwatyści czy Partja Pracy.

Ustupujący dzisiaj gabinet Baldwina piastował władzę zaledwie przez ośm miesięcy. Stanley Baldwin, przemysłowiec z zawodu, był w gabinecie koalicyjnym L. George'a ministrem handlu, a w rządzie konserwatywnym Bonar Lawa od listopada 1922 r. do maja

1923 r. kanclerzem skarbu. Jego wielkiem dziełem było zawarcie wówczas układu ze Stanami Zjednoczonymi, zobowiązującego Anglię do zapłaty Stanom Zj. olbrzymiego długu w ratach rocznych po 36 milionów funtów szterlingów. Jako szef rządu nie dorównał swemu wybitnemu poprzednikowi. Wprawdzie budżet uległ redukcji i podatek dochodowy został niżony z 5 szylingów do 4½ szyl. (od funta szt. dochodu), ale w najważniejszej sprawie wewnętrznej — w walce z bezrobociem Baldwin nie miał powodzenia. Liczba bezrobotnych przynosi jeszcze stale miljon; spadła wprawdzie o 300.000 w porównaniu z rokiem 1922, ale stało się to dzięki okoliczności przypadkowej, mianowicie przez wzrost produkcji i eksportu węgla angielskiego, jaki nastąpił wskutek biernego oporu w kopalniach Ruhry. W polityce zagranicznej rząd Baldwina okazywał chwiejność: jest jeszcze w świeżej pamięci nota Curzona uznająca pobyt Francuzów nad Ruhra za „nielegalny“ i sprzeczny z nią komunikat o rozmowie Baldwina z Poincarem, ogłaszający światu, że obaj premierowie uzgodnili swe zdania o problemach polityki zagranicz-

nej. W ostatnich czasach Anglicy w Nadrenji zaczęli znowu robić trudności okupacji francuskiej, a związek Izb handlowych brytyjskich wystosował do Baldwina petycję, by zażądał od Francji (i Włoch) spłaty długów wojennych! Nie ulega wątpliwości, że opór Niemiec przeciw spłacie odszkodowań jest w znacznej mierze wynikiem tej chwiejnej polityki Baldwina i Curzona. Szczęśliwszą rękę miał Baldwin ze Stanami Zjedn., z którymi zawarł układ rozszerzający 3-milowy pas wód terytorjalnych koło wybrzeży Stanów — oraz z Turcją, z którą podpisano za jego rządów korzystny dla interesów angielskich traktat lozański. Dużym błędem było natomiast nagle rozwiązanie parlamentu i rozpisanie wyborów pod hasłem protekcji celnej. Wybory rząd przegrał, a zamiast większości 340 posłów, znalazł się w obecnej Izbie w mniejszości 257. Ponieważ nie udało mu się dojść po wyborach do porozumienia z liberałami, więc dzisiaj wraz z całą partją unjonistyczną musi cross the floor, tj. przejść na lewą stronę Izby i kierować „opozycją Jego Królewskiej Mości“.

Głos ma teraz Partja Pracy, na której pierwsze kroki w Rządzie patrzeć będzie z naprężeniem cały świat.

Izba Gmin obaliła rząd Baldwina 328 głosami.

Londyn. (PAT.) W dyskusji adresowej pierwszy przemawiał John Simon, który uzasadnił stanowisko partji liberalnej popierającej votum nieufności. Nie można mieć zaufania do rządu konserwatywnego, który sam głosi, że nie może dalej rządzić bez ceł ochronnych. Austen Chamberlain wygłosił wielką mowę, w której powiedział, że spadek po Baldwinie powinni objąć konserwatyści.

Baldwin zabrawszy głos, bronił rządów swego gabinetu i wyliczał, że za jego urzędu urogulowano dług amerykański, zawarto konwencję w sprawie Tanageru, zawarto pokój w Lorannie, a ententa z Francją, mimo dużych trudności została utrzymana. Największą energję z pośród wszystkich gabinetów w kierunku zwalczania bezrobocia ujął jego gabinet konserwatywny. Wobec rządu robotniczego będzie partja konserwatywna prąwa-

dziła opozycję rozważną, polegającą na szczerej krytyce i nie będzie temu rządowi utrudniała pełnię urzędu. Przyszłość Anglii spoczywa w rękach konserwatystów i partji robotniczej, natomiast partja liberalna już się przeżyła.

Londyn. (PAT.) Wniosek partji robotniczej o wyrażenie nieufności gabinetowi Baldwina został przyjęty 328 głosami przeciw 256. W ten sposób gabinet Baldwina upadł.

PRZEMÓWIENIE MACDONALDA.

Londyn. (PAT.) Polradio. Podczas wczorajszej dyskusji w Izbie gmin zabrał głos Ramsay Macdonald wyrażając przekonanie, że decyzje, które niebawem Izba powzięmie uważane będą w historii Anglii za słuszne.

Przechodząc do omawiania spraw polityki zagranicznej Ramsay Macdonald powiedział, że

sytuacja międzynarodowa obecnie się polepszyła. Główną przyczyną tego polepszenia jest zdaniem Ramsay Macdonalda objęcie władzy przez partję pracy. Co do obaw, jakie się ujawniły w związku z dojściem do władzy Labour Party, obaw przed socjalizmem, Macdonald oświadczył, że Partja jego zrobi wszystko, aby obawy te rozprószyć.

Nowy gabinet Macdonalda.

Londyn. (PAT.) Dziś przed południem odbyło się o godzinie 11 ostatnie posiedzenie gabinetu

Baldwina. Na posiedzeniu tem Baldwin został upoważniony do przedłożenia królowi prośby o dymisję gabinetu.

Dziś przed południem odbyły posiedzenia partja robotnicza i partja liberalna. Macdonald prawdopodobnie już dziś podejmie się misji utworzenia gabinetu. Wypracował on już listę gabinetu, którą prawdopodobnie dziś popołudniu przedłoży królowi.

Izba gmin będzie prawdopodobnie odroczone do dnia 11 lutego.

Anglja przeciw francuskiej polityce okupacyjnej.

Londyn. (PAT.) W początku wczorajszego posiedzenia izby gmin odczytał Mac Neill pismo generalnego konsula Clivego, w którym tenże stwierdza, że rządy separatystów mogły się utrzymać przeciw oporowi ludności tylko dzięki wsparciu ze strony Francuzów. Ludność Palatynatu życzy sobie nastania pokoju. Manifestacje wiernopoddańczych gmin następowały pod naciskiem teroru.

Londyn. (PAT.) „Daily News“ ogłasza artykuł generala majora Fryderyka Maurice'a datowany z Dortmundu, w którym tenże krytykuje bardzo ostro zarządzenia belgijsko-francuskiego zarządu kolejowego, mające na celu odcięcie strefy kolejowej angielskiej. Nazywa on to zarządzenie jawnym wypowiedzeniem wojny i blokady strefy angielskiej. Anglja — pisze Maurice — nie jedno musiała już ścierpieć, ale są pewne granice i Anglja musi obstawać przy cofnięciu tego zarządzenia.

które jest próbą zmuszenia Anglików do wydania kolei kolonjskich, organizacji, której stanowisko nie jest legalne, a której uznania rząd angielski słusznie odmówił. Anglja nie może dopuścić, aby jej w ten sposób publicznie uchybiano.

(Oba konflikty, o których mowa w telegramach, powstały na tle walki, prowadzonej przez Anglię przeciw francuskiej polityce okupacyjnej. Konsul Clive był wysłany przez Anglię do Palatynatu dla przeprowadzenia śledztwa, czy władze francuskie z gen. de Metz na czele popierają rząd separatystyczny, jaki od niedawna objął władzę w Palatynacie. Anglii chodziło o to, by otrzymać powód do oskarżenia Francji o popieranie separatyzmu i złamanie w ten sposób traktatu wersalskiego. Równocześnie władze okupacyjne angielskie w Kolonii nie uznały umowy, jaką zawarła administracja francusko-belgijska z dyrekcją kolejową odnośnie do transportów węgla dla Francji. Z tego powodu ruch kolejowy jest teraz kierowany poza strefą okupacji angielskiej, w czem Anglika chce widzieć bojkot ich strefy Red.).

Statut Banku Emisyjnego.

Warszawa. (AW) Statut Banku emisyjnego został podpisany przez Prezydenta Rzeczypospolitej i ukaże się w najbliższym numerze dziennika ustaw. Wkrótce ma się ukazać ogłoszenie subskrypcji akcji, przy czem Prezydent Rzeczypospolitej subskrybować ma 25 sztuk akcji. Dzienniki publikują wyciągi ze statutu Banku Polskiego, w którym najważniejsze znaczenie posiada rozdział IV, traktujący o emisji biletów bankowych.

Artykuł 52 statutu powiada, że obieg biletów bankowych powinien być pokryty co najmniej w 30-stu procentach: 1) zapasem złota w monetach i sztabach, 2) w zapasach walut zagranicznych,

3) w zapasach dewiz o niewątpliwiej zdolności płatniczej. Artykuł 53 wskazuje, że pokrycie biletów bankowych, pokrytych wartościowymi walorami, wskazanymi w art. 52, uzupełnione będzie zapasem srebra wedle wartości w złocie, zapasem monet polskich srebrnych i bilonem nie wyżej 5% emisji. Zobowiązania skarbowe państwa z tytułu udzielonego Bankowi przywileju bankowego nie mogą przekroczyć sumy 50 milionów złotych i zabezpieczone zostaną weksłami i innymi wartościami. Artykuł 55 głosi, że Bank wymienia na każde żądanie złoto na bilety bankowe.

Smierć Lenina.

Moskwa. (PAT.) Oficjalnie komunikują, że Lenin zmarł nagle wczoraj.

Warszawa. (Tel. wł.) Ministerstwo spraw zagranicznych otrzymało z poselstwa S. S. S. R. w Warszawie oficjalną wiadomość o śmierci Lenina.

Wiść o śmierci prezesa Rady komisarzy ludowych, Włodzimierza Uljanowa (Lenina) nie przychodzi nagle. Przewidywano ją od dość dawna. Smutek wywołała tylko w szeregach partji komunistycznej, która z Leninem traci najwybitniejszego, obok Bucharina, teoretyka i równocześnie przywódcę mas na wielką skalę.

Lenin pochodził z rosyjskiej rodziny urzędniczej (ojciec jego był „radcą stanu“ w Symbirsku). Przebywał głównie zagranicą, czynny w kołach rewolucyjnych. W roku 1903 na kongresie rosyjskiej partji socjalno-demokratycznej zwyciężył jego pogląd na zadania socjalizmu; ten fakt też uzyskania większości („bolsze“) dał ruchowi komunistycznemu przypadkową nazwę. Obok prac organizacyjnych, oddawał się Lenin także pracy publicystycznej. Jego książka o Rewolucji i państwie zwrócona była przeciw poglądom Kautsky'ego na Marksa, wyraża najistotniejszą treść politycznych dążeń komunizmu.

Przed wojną bawił w Małopolsce zachodniej, Poroninie, Krakowie, pracując w ścisłej komitetywie z naszymi popieczowcami. Po wybuchu woj-

ny, uwięziony przez władze austriackie, uzyskał wolność na interwencję pos. Daszyńskiego. Następnie bawił w Sawajcarji. Pod koniec wojny odegrał rolę „konia trojańskiego“ w Rosji; użyty przez Niemców do wywołania rewolucji w Rosji, dał jej następnie nowy ustrój komunistyczny. W chwili, kiedy realizacja marksizmu doprowadziła państwo do przepaści nędzy, zapoczątkował nowy okres gospodarczy sowieców, t. zw. „Nep“, który obecnie zaczyna Rosję podnosić z gruzów.

Śmierć Lenina oznacza dla komunizmu niepowetowaną stratę, tem zaś większą, że przypada na moment ujawnionego w jego łonie rozdarcia. Ubytek najwybitniejszego przywódcy w takim momencie może mieć dla sowieców rosyjskich ważne, większe, niż się przypuszcza, znaczenie. Europa oczywiście nie przywdzieje po nim żałoby. Ubył człowiek, który od kilku lat był jej upiorem!

Rekowania polsko-niemieckie.

Warszawa. (Tel. wł.) W ministerstwie spraw zagranicznych toczą się prace przygotowawcze do rokowań polsko-niemieckich, które będą wznowione dnia 10 lutego b. r. W tej sprawie konferował w Berlinie poseł polski p. Olszowski z ministrem spraw zagranicznych Stressemanem.

Z komisji budżetowej.

Budżet ministerstwa robót publicznych. — Danina lasowa. — Sprawa djet poselskich.

Warszawa. (Tel. wł.) Sejmowa komisja budżetowa na dzisiejszym posiedzeniu omawiała w dalszym ciągu budżet ministerstwa robót publicznych. Przyjęto poprawki referenta posła Romockiego (Chrz. Dem.), by w dziale budowli podnieść sumę preliminowaną ze 148.660 do 300.000 zł. polskich, a sumę preliminowaną na zbiory państwowe podwyższyć o 5.800 zł., czyli razem na 20.800. Zaakończono dział trzeci i przystąpiono do działu czwartego obejmującego dochody.

Przy pozycji dotyczącej daniny lasowej ministerstwo skarbu wystąpiło z propozycją podwyższenia dochodów z daniny z 15 do 20 milionów zł. Wywiązała się na ten temat szeroka dyskusja, w której posłowie „Wyzwolenia“ Sanojca i Poniatowski udowodniali możliwość wpływu z daniny lasowej na sumę 50 milionów złotych polskich. Odpowiedni wniosek postawił poseł Sanojca. — Wbrew oświadczeniom kierownika ministerstwa robót publicznych p. Rybczyńskiego, który udowodnił, że nie można liczyć na większy wpływ daniny jak 30 ml. zł. polskich rocznie, a w pierwszym roku należałoby tę sumę zmniejszyć, wniosek posła Sanojcy przeszedł, przeciw głosom Zw. Lud. Nar., Chrz. Dem. i Chrz. Nar.

Narady nad preliminarzem ministerstwa robót publicznych ukończą się jutro, poczem Komisja przystąpi do omawiania budżetu Sejmu i Senatu.

Jak się dowiadujemy w kołach poselskich panuje jednomyślne zapatrywanie co do konieczności obniżenia dyet poselskich. W jakiej mierze obniżenie to nastąpi, będzie to przedmiotem dyskusji na komisji.

Przyjazd min. Zamoyskiego.

Warszawa. (Tel. wł.) Z ministerstwa spraw zagranicznych informują nas, że przyjazd ministra spraw zagranicznych M. Zamoyskiego do Warszawy nastąpi nieodwołalnie dnia 28 b. m.

Doniosłe uchwały Rady Ministrów.

Warszawa. (A. W.) Rada Ministrów powzięła wczoraj szereg doniosłych uchwał m. in. przyjęto projekt ustawy na wypadek bezrobocia. Sprawa pokrycia kosztów akcji ubezpieczenia będzie przedmiotem specjalnych narad ministra skarbu i ministra pracy i opieki społecznej. Główny nacisk będzie położony na wkładki pracodawców i robotników. Poza tem Rada uchwaliła wniosek ministra skarbu o wewnętrzną pożyczkę dolarowej.

Tajemniczy ładunek złota.

Warszawa. (Tel. wł.) Dzisiejsze pisma doniosły o schwytniu na dworcu w Warszawie kilku walizek zawierających złoto. Sprawa ta przedstawia się następująco: Złoto przywiózł z Wilna żyd Silberfeld, zamieszkały w Wilnie, obywatel austriacki, współwłaściciel jednej z firm bankowych i zarazem przedstawiciel londyńskich instytucji finansowych. Zaczęto walizki oglądać i stwierdzono, że są one opieczętowane plombami urzędu celnego w Turmendze. Wewnątrz znaleziono 10 sporych paczek zawierających złote pieniądze. Ogólna waga wyniosła 240 klg.

Silberfeld oświadczył, że złoto wiezie z Lotwy do Anglii dla firmy Sompson Matthey. Wyjaśnienia te nie wystarczały policji. Istnieje bowiem podejrzenie, że złoto to miało być wywiezione nie z Lotwy, ale z Polski. Uznano całą sprawę za podejrzaną, złoto opieczętowano i złożono w centralnej kasie skarbowej.

Zapowiedź zakończenia strajku kol. w Anglii.

Londyn. (PAT.) W komunikacji kolejowej nastąpiło pewne polepszenie. Syndykat kolejarzy oświadcza, że palacze i maszyniści podejmą pracę. Strajkujący zapewniają, że sytuacja w pierwszym dniu strajku przewyższyła ich nadzieje.

Waloryzacyjny kurs franka na 23 i 24 b. m.

Warszawa. (AW) Frank waloryzacyjny na dzień 23 b. m. ustalono na 1,890.000, a na 24 b. m. 1,900.000.

Dla wyrobów tytoniowych od 20 do 27-go stycznia 1,910.000 m.

Dla opłat kolejowych i pocztowych od 16 do 31 stycznia 1,900.000 mk.

Z za kulis „Strzelca”.

Od P. O. W. do komunizmu. Ustąpienie p. Dłuskiego ze Związku strzeleckiego. Nowe oświetlenie procesu Bagińskiego i Wieczorkiewicza.

Tajemnicze dotychczas tło sprawy Bagińskiego i Wieczorkiewicza zaczyna się wyjaśniać. Okazało się, że główny organizator zamachu na więzienie wojskowe w Warszawie Wasilewski, który chciał uwolnić Bagińskiego i Wieczorkiewicza, oczekujących w tym więzieniu na wyrok, był kierownikiem wykrytej przez śledztwo „jacejki” komunistycznej w warszawskim związku strzeleckim. W rezultacie kilkunastu strzelców znalazło się pod kluczem. Ale nie na tem koniec. Prezes organizacji strzeleckiej p. Dłuski, zaniepokojony tem odkryciem, zwołał zebranie „Strzelca”, które dało jednak niespodziewany wynik.

Jak informuje p. Rabski w „Kur. Warsz.”, na zebraniu tem starły się ze sobą góra i dół. Ta góra jest wprawdzie czerwona, ale składa się z żywiołów umiarkowanych, nie pozbawionych kultury politycznej, państwowo myślących i dbających o to, aby „Strzelec” był naprawdę szkołą wojskową dla przygotowania rezerw. Jest w tem wszystkim pewien koloryt starobelwederski, ale temperowany poczuciem prawa, ładu i porządku. Dół natomiast składa się z janczarskiej, niespokojnej, najradzykalniejszej, gotowej na wszystko peowiackości i z zamaskowanego komunizmu. Każda z tych grup ma inne cele, ale obie są w ostrej opozycji do „góry”. I w tej wspólnej walce z zarządem i jego stronnikami to wszystko tak się jakoś pomieszało, że dziś **Odróżnienie ro-**

boty peowiackiej od komunistycznej w „Strzelcu” jest rzeczą niezmiernie trudną.

Nieliczna garstka usposobionych państwowo kierowników „Strzelca” wraz z p. Dłuskim musiała opuścić zebranie, a inicjatywę wziął w swoje ręce t. zw. dół, złożony z całego szeregu konspiracyjnych grup o charakterze napół bądź też zupełnie komunistycznym. Organizacja strzelecka odkryła więc swe właściwe oblicze, a zdemaskował „Strzelca” zamach na więzienie Bagińskiego i Wieczorkiewicza. W czasie procesu tych dwóch dawnych „peowiaków” słyszeliśmy kilkakrotnie o jakiejś „organizacji lewo-belwederskiej”, do której oskarżeni werbowali ludzi. Wyglądało to wtedy bardzo tajemniczo. Dziś okazuje się, że tej „organizacji lewo-belwederskiej” należy szukać nie gdzie indziej, jak za pogmatwanymi kulisami peowiackiego „Strzelca”.

Przez pięć lat — pisze słusznie z tego powodu „Gaz. Warsz.” — edukowały pewne sfery wojskowe organizację strzelecką. Skarb państwa użył na nią pieniądze i broń. Program ideowy „Strzelca” ograniczał się do kultu J. Piłsudskiego. Wśród członków „Strzelca” szerzono przekonanie, iż istnieje on po to, aby były gotowe kadry, gdy „Dziadek zawoła”. W ten sposób wytworzono chorą atmosferę wyczekiwania niewiadomych celów i czynów, związanych z realnym życiem tylko przez jedną osobę Piłsudskiego. Nic dziwnego, że w takiej atmosferze, nawet wbrew woli oficjalnych kierowników powstawać mogły i musiały różne tendencje, dążące do wyładowania nagromadzonej niezdrowej energii w różnych „czynach” a la Bagiński.

O ubezpieczenie pracowników gminy m. Krakowa.

Na posiedzeniu połączonych sekcji skarbowej i prawniczej Rady m. odbytem we środę ubiegłą przy obradach nad nowym uposażeniem pracowników miejskich, poruszył podpisany sprawę zabezpieczenia pracowników pomocy na wypadek choroby i postawił rezolucję, by prezydent miasta w terminie 3-miesięcznym przedłożyło Radzie projekt uregulowania tej sprawy.

Problem ubezpieczenia etatowych funkcjonariuszy gminnych datuje się od r. 1920, t. j. od uchwalenia przez Sejm ustawodawczy ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. 22. Nr. 44. poz. 272), o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby. Artykuł 3. wymienionej ustawy zawiera postanowienie, że obowiązkowi ubezpieczeni podlegają także „osoby zatrudnione w przedsiębiorstwach samorządowych i państwowych oraz pracownicy i funkcjonariusze samorządów i państwa”. Artykuł zaś 4. ustawy postanawia, że urzędnicy państwowi, powołani nie na podstawie umowy pracy, lecz przez nominację, nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia a natomiast artykuł 44. ustawy z dnia 17 lutego 1922, o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr. 21. poz. 164) zapewnia tej kategorii pracowników i ich rodzinom opiekę lekarską i środki lecznicze w zakresie przewidzianym osobną ustawą. To samo zapewnienie daje najnowsza ustawa uposażeniowa dla pracowników państwowych z dnia 9 października 1923 r. (Dz. u. p. Nr. 116 poz. 924) w art. 10 lit. b.

Zarząd krakowskiej Miejskiej Kasy chorych, powołując się na ustawę z dnia 19 maja 1920 r. żądał od gminy, by swoich pracowników ubezpieczyła w Miejskiej Kasie chorych. Gmina uczyniła zadość żądaniu Zarządu Kasy odnośnie do pracowników zakładów miejskich (gazownia, elektryczność, wodociąg, tramwaje), bo co do obowiązku ubezpieczenia tych pracowników nie zachodziła żadna wątpliwość. Natomiast nie spełniła żądania Kasy co do ubezpieczenia pracowników etatowych wychodząc z założenia, że ci pracownicy mają charakter pracowników państwowych, bo miasto Kraków jest zarazem władzą polityczną I instancji (starostwem) i dlatego pracownicy gminni przyjmowani na podstawie nominacji nie podlegają obowiązkowi wynikającemu z ustawy z dnia 19 maja 1920 r. Spór ten trwający dotychczas nie został rozstrzygnięty. Z drugiej jednak strony tak ustawa o państwowej służbie cywilnej jak i najnowsza ustawa uposażeniowa, obie stosowane do

pracowników miejskich, nakładają na gminę obowiązek zapewnienia pomocy lekarskiej funkcjonariuszom miejskim. Z tego obowiązku wywiązywała się do obecnej chwili gmina w ten sposób, że pokrywała koszt leczenia pracowników w szpitalach lub przez lekarzy prywatnych względnie subwencjonowała odnośnie towarzystwa pracowników miejskich, które dawało swoim członkom pomoc lekarską. Było to jednak połowiczne załatwienie sprawy, wywołujące niezadowolenie zainteresowanych pracowników. Słuszny przeto był wniosek, by raz nareszcie sprawę załatwiono definitywnie.

Prezydent miasta, które od prawie 4 lat stało na stanowisku, że odnośnie do etatowych funkcjonariuszy gminnych nie ma obowiązku ubezpieczenia ich w Miejskiej Kasie chorych, zmieniło w ostatnim czasie pogląd i nawiązało z Zarządem M. Kasy chorych pertraktacje celem zgłoszenia różnic pracowników etatowych do tej Kasy. Pertraktacje prowadzi podobno p. wiceprezydent Rolle, który prawdopodobnie pod wpływem p. Dra Bobrowskiego od początku już stał na stanowisku, że ustawa z dnia 19 maja 1920 r. dotyczy i etatowych funkcjonariuszy gminy Krakowa, mimo że Warszawa analogiczny spór wygrała w Najwyższym Sądzie państwa. Gorliwym orędownikiem żądań Miejskiej Kasy chorych jest również fizyk miejski p. Dr. Janiszewski.

W ten sposób sprawa zabezpieczenia pracowników miejskich wchodzi w okres rozstrzygnięcia. Czy jednak sposób rozstrzygnięcia, proponowany przez prezydium miasta przynosi stronom zainteresowanym spodziewane korzyści? Zdaje się, że pod tym względem nastąpi rozczarowanie. Tytułem wkładek ubezpieczeniowych płacić będzie musiała gmina przy dzisiejszych wkładkach kwotę 8 miliardów miesięcznie. Około 6 miliardów płacić by musieli pracownicy, co przy mniej więcej 1000 osób wyniesie 6 milionów na pracownika.

Cały zatem koszt ubezpieczenia pracownika wyniesie dziś około 15 milionów miesięcznie od osoby. Czy świadczenia, jakie daje Miejska Kasa chorych będą odpowiadały tej poważnej kwocie? Znając dość dobrze stosunki panujące w Miejskiej Kasie chorych musimy wyrazić obawę, że ofiarą jaką poniesie i gmina i pracownicy będzie za wielką w porównaniu z korzyścią należenia do Kasy. Zdaje nam się, że sytuacja będzie taka, iż pracownik będzie opłacał wysokie składki, a leczyc się będzie musiał własnym kosztem, tak jak to obecnie dzieje się z wieloma członkami Miejskiej Kasy chorych, którzy nie chcą się prędko rozstać z tym leż padółem.

Według naszego zapatrywania mogłaby gmina w sposób o wiele korzystniejszy załatwić sprawę

ubezpieczenia na razie etatowych, a w przyszłości może i wszystkich pracowników. Gmina mogłaby stworzyć osobną Kasę chorych dla swoich pracowników. Koszt takiej Kasy chorych byłby zapewne mniejszy, niż koszt ubezpieczenia w Miejskiej Kasie chorych. Tak czy owak utrzymuje gmina kilku lekarzy w Miejskim Urzędzie zdrowia. Tych, za odpowiednią dopłatą, możnaby użyć do pracy w gminnej Kasie chorych. Również koszt administracji byłby niskie, bo aparat urzędniczy istnieje i można go za dodatkowym wynagrodzeniem użyć także dla Kasy chorych. Może takie rozwiązanie byłoby praktyczniejsze i warto nad niem zastanowić się, a nie rzucać się tak ochoczo w objęcia panów z ulicy Dunajskiego.

Pod względem prawnym niema, jak się zdaje, zasadniczych przeszkód w takim załatwieniu sprawy. Pominąwszy już fakt, że orzeczenie Sądu najwyższego wydane w procesie gminy Warszawy z tamtejszą M. Kasą chorych może być precedensem i dla Krakowa odnośnie do ubezpieczenia pracowników etatowych, stwierdzamy, że i bez tego precedensu nie nie zmusza gminy, by oddała swoich pracowników w opiekę M. Kasy chorych. Uchwałą obecnego Sejmu został termin wejścia w życie ustawy z dnia 19 maja 1920 r. odroczone aż do 1 czerwca 1928 r., ponadto ustawa w art. 104 lit. c) daje Ministrowi Pracy prawo decyzji co do kolejności pociągania do obowiązku ubezpieczenia poszczególnych kategorii osób ubezpieczeniu podlegających.

Sądźmy zatem, że nie trudno byłoby uzyskać odraczającą decyzję Ministerstwa co do ubezpieczenia etatowych pracowników m. Krakowa, a to tem więcej, że samo Ministerstwo zapowiada nowelizację ustawy z dnia 19. maja 1920 r., a szereg poważnych klubów sejmowych dąży do decentralizacji Kas chorych, a więc nie jest wykluczona możliwość innej organizacji ubezpieczenia na wypadek choroby. Należy zatem rozpatrzyć gruntownie i wszechstronnie sprawę ubezpieczenia funkcjonariuszy gminnych i zamiast w łatwy sposób pozbyć się kłopotu dążyć raczej do tego, by jak najlepiej zabezpieczyć nie tylko interes gminy, ale przede wszystkim interes samych pracowników.

Jan Puchałka
radny m. Krakowa.

Z dnia politycznego.

Wizyta hr. Bethlena u króla angielskiego.

W dniu 19 stycznia przyjął król angielski węgierskiego premiera, hr. Bethlena. Audiencja ta odbyła się w dość osobliwych okolicznościach. Wyznaczona bowiem została na godzinę 10 m. 30, tj. na termin, w którym się miało rozpocząć posiedzenie Rady Ligi Narodów właśnie w sprawie pożyczki węgierskiej. Ponieważ zebrania Rady nie odwołano, obrady musiano rozpocząć i zaraz z powodu nieobecności hr. Bethlena (bawiącego u króla) przerwać.

Fakt powyższy wywołał liczne komentarze w prasie. Podniesiono, że król angielski po raz pierwszy od roku 1914 przyjął przedstawiciela dawnej centralnej Europy. Miałoby to znaczyć, że Anglia zrywa z podziałem narodów na zwycięskie i zwyciężone.

Ponadto pewien odłam prasy, specjalnie niemieckiej uważa wizytę hr. Bethlena za upomnienie pod adresem Francji, która przy pomocy małej ententy wzmacnia swe pozycje w Europie środkowej.

Niezależność finansowa miast.

Zrujnowane wojną miasta były do niedawna stałym klientem zapomogowej kasy rządu. Subwencje te urastały do sum obciążających poważnie skarb państwowy. Zależność finansowa samorządów od kredytów państwowych rosła w miarę jak inflacja rujnowała życie gospodarcze kraju.

Zasadniczy zwrot na lepsze zaznaczył się jednak z chwilą, gdy zarządzenia waloryzacyjne i postanowienia o naprawie skarbu zaczęły działać w dziedzinie przewartościowania a temsamem zwiększenia wszelkich dochodów publicznych. — Dla całego szeregu miast Rzeczypospolitej życie „na kredyt” już się zakończyło.

Warszawa już w tym miesiącu obejdzie się bez pomocy skarbu państwa. Łódź już od sierpnia nie korzysta z pomocy finansowej skarbu; miasta b. zaboru pruskiego również nie zwracają się już o pomoc do rządu.

Z większych miast tylko Lwów i Kraków znajdują się w tej sytuacji, że będą w tym miesiącu prawdopodobnie potrzebować pewnej pomocy finansowej, która zostanie im udzielona w formie zwaloryzowanych zaliczek na dochody miejskie.

Ze oba te, największe miasta Małopolski, nie mogą się jeszcze obyć bez pomocy państwa tłumaczy się niewątpliwie tem, iż posiadają one nierównie rozleglejszy zakres działalności, niż miasta Kongresówki lub Wielkopolski.

Z rochu chrześc.-demokratycznego.

Wiec w Warszawie.

W niedzielę dnia 20 b. m. w wielkiej sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa odbył się wiec sprawozdawczy posłów Chrześcijańskiej Demokracji. Po wyczerpujących i dłuższych referatach posłów: Chacińskiego, Błażejewicza i wicemarszałka Gdyka, zebrana licznie i wypełniająca salę po brzegi publiczność uchwaliła wśród oklasków i entuzjazmu, bez jednego głosu sprzeciwu, następującą rezolucję:

Zebrani na wiecu sprawozdawczym Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji jednomyślnie uchwalają:

1) Poprzeć wysiłki Sejmu i Rządu, w celu uzdrowienia skarbu Państwa, zwracając jednocześnie uwagę na konieczność udoskonalenia aparatu ściągającego podatki.

2) Zważywszy, że wprowadzenie nowej waluty i waloryzacja wywołują silny wstrząs w naszym życiu gospodarczym, zebrani wzywają Klub i Stronnictwo Chrześcijańskiej Demokracji do poczynienia wszelkich możliwych kroków w Sejmie i Rządzie, w celu uchronienia warstw pracujących od głębszego głodu i bezrobocia.

3) Zważywszy, że pomoc państwowa może się okazać niewystarczającą, zebrani wyrażają opinię, że w sprawie powyższej z pomocą Państwu przyjąć winno społeczeństwo przez odpowiednie instytucje i organizacje.

4) Zebrani domagają się natychmiastowej waloryzacji płac pracowniczych i wprowadzenia w życie ustawy o ochronie na wypadek bezrobocia.

5) Zważywszy, że sanacja finansowa dokonać się może jedynie w atmosferze spokoju wewnątrz-

nego i jawnej pracy legalnej — zebrani potępią działalność konspiracyjnych organizacji jakiegokolwiek zabarwienia politycznego, jako podrywającą prawne podstawy życia państwowego.

6) Zebrani wyrażają pełne zaufanie Stronnictwu i Klubowi parlamentarnemu Chrześcijańskiej Demokracji.

Po uchwaleniu powyższej rezolucji, zebrani odśpiewali wśród ogólnego entuzjazmu pierwszą zwrotkę „Roty” Konopnickiej.

Wiec w Zawierciu.

W niedzielę dnia 13 b. m. w sali Domu Ludowego odbył się wielki wiec robotniczy Ch. D. w Zawierciu, na który przybyli posłowie: Fr. Urbański i Kwiatkowski. Poseł Urbański w swoim godzinne przemówieniu przedstawił najważniejszą dziś sprawę uzdrowienia skarbu, dalej omówił waloryzację podatków, reformę rolną i obszerny pogląd na ustawowe zdobycze warstwy robotniczej w naszym ustawodawstwie. Równocześnie podkreślił, że brak ustawy, zabezpieczającej robotnika na wypadek bezrobocia, daje się dotkliwie odczuć w obecnym okresie życia gospodarczego. W końcu zaznaczył, że czas sanacji będzie okresem ciężkim; musimy go jednak przejść, jeśli się sanacja ma dokonać. Wezwaniem do wytrwania wśród niemiłych oklasków zakończył referent swoje przemówienie.

Poseł Kwiatkowski zaznajomił zebranych ze statutem mającego powstać Banku emisyjnego, następnie, jako znawca tych spraw, przedstawił wrogą działalność Socjal.-Demokr. w Niemczech względem mas robotniczych i równorzędną działalność P. P. S.

Wiec zakończono uchwaleniem następujących rezolucji:

1) Zebrani, w liczbie sześciu tysięcy osób, na wiecu w Domu Ludowym uchwalają: votum ufności parlamentarnemu Klubowi Chrześc. Dem., oraz domagają się surowej kary na winnych świadomego wywoływania zastojów w przemyśle. 2) Przeprowadzenia waloryzacji zarobków robotniczych. 3) Ubezpieczenia na wypadek bezrobocia, na starość i od nieszczęśliwych wypadków. 4) Ścisłego zamknięcia granic i wstrzymania wywozu artykułów pierwszej potrzeby na czas przesilenia gospodarczego.

Z POLSKI I ZE SWIATA.

Hołd marszałkowi Fochowi.

Z Paryża donoszą, że przybyła tam już delegacja polska, mająca na celu wyrażenie hołdu marszałkowi Fochowi. W skład delegacji wchodzi: Ignacy Baliński ze synem Janem i ks. Adam Czartoryski. Delegacja wręczy marszałkowi portret jego, malowany przez Wojciecha Kossaka.

Cenny upominek p. Poincarego.

Z Warszawy donoszą, że p. Poincare przesłał za pośrednictwem posła francuskiego w Bukareszcie p. Manneville posłowi polskiemu przy rządzie rumuńskim Wielowieyskiemu pamiątkową wazę srebrną dla upamiętnienia kilkuletniej pracy p. Wielowieyskiego na stanowisku radcy legacyjnego w poselstwie polskim w Paryżu. W przesłanym przy tej sposobności liście Manneville podkreślił, że p. Wielowieyski w pracy swej w Paryżu dawał zawsze wyraz uczuciom sympatii dla Francji oraz starał się zacieśnić jeszcze bardziej węzły łączące Polskę z Francją.

Straty floty niemieckiej.

Jak donoszą z Berlina, pisma niemieckie wyliczają straty niemieckiej floty wojennej, poniesione podczas wojny. Flota wojenna liczyła 2.000 statków. W czasie wojny zatonięło 560 okrętów wojennych w tem 192 łodzie podwodne, 69 wielkich i 37 małych łodzi torpedowych, 30 minier, 18 krążowników, 13 kanonier, 6 krążowników pancernych, 2 krążowniki bojowe, 1 okręt liniowy. Pozatem 20 mniejszych statków i 172 okrętów pomocniczych, zarekwizowanych na czas wojny. Zwycięzcom wydano 394 okręty wojenne, mianowicie 19 liniowych, 5 pancerników bojowych, 11 małych krążowników, 96 wielkich i 62 małych łodzi torpedowych, 185 łodzi podwodnych, 6 mniejszych minier i okrętów pomocniczych. Z tego Anglja otrzymała 268, Francja 51, Japonja 16, Włochy 15, Belgja 14, Ameryka 11, Brazylja 7, Polska 6 okrętów.

ROCZNICA POWSTANIA STYCZNIOWEGO

W WARSZAWIE. Onegdaj, w rocznicę powstania 63 roku, odbył się w Kasynie wojsk w Warszawie wieczór, poświęcony uczczeniu pamięci bohaterów walk o niepodległość. Odczyt na temat powstania wygłosił pułkownik Dr Jaworski. Ponadto wieczór uroczony był licznymi produkcjami artystycznymi.

ZA ZNIESŁAWIENIE W DRUKU skazanym został wczoraj w Warszawie na dwa tygodnie aresztu red. „Kurjera Polskiego”, p. Rosner. Oskarżycielem był redaktor „Gazety Warszawskiej”, p. Wasilewski.

RUCH PEDAGOGICZNY W POZNANIU. W Poznaniu zostało założone „Powszechne Tow. Pedag. im. Estkowskiego”, mające być terenem współpracy zawodowców i osób interesujących się sprawą wychowania. Walne zebranie odbyło się w tych dniach przy udziale znacznej liczby członków i gości.

Sprawy miejskie.

Bochenek chleba 1,100.000 marek.

Komisja cennikowa na wczorajszym posiedzeniu uformowała następujące ceny pieczywa: 1 kg. chleba żytniego jasnego 550 tys. (dotąd 480), — chleba ciemnego 500 tys. (dotąd 450), 6 dkg. bułka gładka 55 tys. (dotąd 50), 3 dkg. wiedeńska 40 (35). Kalkulowano na podstawie przeciętnej 55 mil. marek za 100 kg. mąki żytniej oraz 80 mil. za mąkę pszeną. Nowy cennik obowiązuje od dzisiaj. Piekarze niezadowoleni z rewizji jakie w poszukiwaniu za mąką przeprowadzają organa urzędu walki z lichwą, protestowali(!) przed Komisją przeciw podobnym praktykom zaznaczając, że zapasy mąki jakie posiadają piekarze, świadczą bardzo dodatnio o ich zapobiegliwości, bez której Kraków niejednokrotnie byłby pozbawiony pieczywa! Przewodniczący Komisji wiceprez. Wielgus oświadczył, że zarządzenia rewizyjne nie wyszły z magistratu.

Objad urzędowy milion marek — kawa biała 200 tysięcy.

Komisja cennikowa podwyższyła wczoraj cenę objadów urzędowych w restauracjach krakowskich z 650 tys. na milion marek. Przedstawiciele Stowarzyszenia gospodnio-szynkarskiego domagali się ceny warszawskiej, t. j. 1,250.000, czemu się jednak komisja sprzeciwiła, ze względu na niższe ceny mięsa w Krakowie.

Ceny białej kawy uregulowano następująco: w kawiarniach hotelowych pierwszorzędnych 200 tysięcy, w kawiarniach drugorzędnych 180 tys., trzeciorzędnych 160 tysięcy marek.

Dalszy spadek cen na targu.

Na wczorajszym targu zaznaczył się dalszy spadek cen; jedynie podróżało mleko, za które wieśniaczki żądały 600 tys. marek. Masło i jajka utrzymywały się w cenie ubiegłego tygodnia, t. j. 5 milj. i 200 tys. marek. Drób potaniał bardzo znacznie, tak, że np. gęś można było wczoraj kupić za 13 milionów marek, podczas gdy w piątek żądano 15 milionów marek. W porównaniu do cen z przed tygodnia znizka wynosi 70%. Wobec taniego drobiu, widać wzmoczony na niego popyt, natomiast jatki i rzeźnie w dalszym ciągu świecą pustkami.

O normalne spedy bydła.

Komisja administracyjna Rady m. Krakowa na onegdaj-zem posiedzeniu uchwaliła odnieść się do administracji akcyzy aby ta poczyniła starania o zwiększenie spędu bydła na targowicę. Zwrócono uwagę na dwa główne powody, które wstrzymują handlarzy od należytego obyłania targowicy w żywy towar, a mianowicie: 1) na brak dostatecznej gotówki w kasie targowej, która wskutek tego nie może handlarzom wypłacać od razu cen kupna, i 2) na trudności, stawiane przez województwo przy wywozie niesprzedanego towaru. Wyrażono opinie, że tego rodzaju zarządzenie województwa odstrasza handlarzy od spędu większych ilości bydła na targowicę. Administracja akcyzy, wykonując uchwałę komisji, poczyniła starania o zwiększenie kredytów kasy targowej o kilka miliardów marek, oraz odniosła się do województwa w sprawie ewentualnego cofnięcia zakazu wywozu towaru, nie pozbytego na targu.

Cetnar węgla górnośląskiego 15 milionów, — 1 kg. cukru 2 i pół miliona.

W ostatnich czasach nadeszły do Krakowa transporty węgla górnośląskiego po ostatniej regulacji w cenie około 15 mil. marek za 100 kg. Jak słychać, cena 1 kg. cukru grysikowego z kontyngentu styczniowego dla miasta wyniesie 2 i pół miliona marek.

KRONIKA KRAKOWSKA.

Drugi podwieczorek artystyczny.

urządzony staraniem Związku dziennikarzy polskich, odbył się w ubiegłą niedzielę w przepięknym po brzegi lokalu restauracji Udziałowej. Żywe zainteresowanie i tłumne frekwencje dowodzą, jak trafnym był pomysł Związku, aby najszerszym kołom publiczności zapewnić możliwość spędzenia niedzielnych popołudni w atmosferze miłego zebrania towarzyskiego, okraszzonego wykwintnym artystycznym programem, achronić ją tem samem przed zamachami lichwy i wyzysku, które gotują się na nią, zwłaszcza w dni świąteczne, zarówno w pierwszo-, jak drugorzędnych jadłodajniach krakowskich. Tymczasem tutaj przestrzega się jak najpilniej zasady niepodnoszenia cen. W ten sposób publiczność średniej sfery, zwłaszcza inteligencja pracująca umysłowo, dla której zamykają się powoli zwaloryzowane źródła rozrywki, zyskuje w tych popołudniach w Udziałowej wyjątkową, wręcz dobroczynną sposobność godziwego wytechnienia i artystycznych wrażeń niecodziennej miary. Bo nie jest to bylejak sglecony program banalnych popisów, z miłosierdzia rzuconą jałmużną, jak bywa często na produkcjach gratisowych, ale pokaz artystów pierwszorzędnych, którzy zgotowali, godną najwyższego uznania, ofiarowują swój talent wysokim, obywatelskim celem naszego Związku. Pani Katarzyna Hofmannowa przypomniała swój śbdkki i wykwintnie kształcony sopran słuchaczom i pozwoliła cieszyć się świetnym rozwojem tego niepośledniego talentu, który u nas zrodzony i kształcony, wsparty stu-

djami zagranicy, sięgać dziś już może po najwyższe zadania sztuki śpiewaczej. Pan Pietroni zbyt rzadko daje się słyszeć ze sceny i estrady, a jest to przecież głos i temperament muzyczny, który w arji werystycznej „Pajaców”, czy „Toski” znajduje akcenty niepospolitej siły. Wykład teoretyczny i praktyczna ekspertyza grafologiczna prof. Grałskiego budziły podziw dla bystrości duszoznawczej prelegenta, a serdeczny nastrój sali dosięgnął szczytu, gdy równie świetny poeta, jak porywający mówca, K. H. Rostworowski, prezes Związku dziennikarzy polskich, w płomiennym przemówieniu wezwał zebranych do udziału w ratowniczej akcji Komitetu Biskupiego. Przemówienie to znane już jest naszym czytelnikom z artykułu w wczorajszym numerze naszego pisma. Produkcjom wokalnemu towarzyszyła przy fortepianie pani Grodzicka. Przygrywał świetny zespół orkiestry 20 p. p. pod batutą kapelmistrza p. Schreyera.

Rocznica powstania styczniowego.

Wczoraj 22 b. m. ku uczczeniu rocznicy powstania styczniowego odbyło się w kościele św. Piotra nabożeństwo, w którym wzięli udział: wojewoda Kowalkowski ze starostą krakowskim Dr. Bałem i starostą Stańkowskim, dowódca O. K. gen. Kuliński, komendant O. W. gen. Górecki, wiceprez. m. Rolle, szef sztabu pułk. Przedzimirski, kap. Romer, delegacje oficerów tut. załogi, dyr. polieji Dr. Styczeń, powstańcy z roku 1863 z prezesem Krzyżanowskim ze sztaudarem i t. d. Nawy kościoła wypełnili żołnierze i publiczność. Mszę św. odśpiewał ks. kapelan wojskowy. Podczas nabożeństwa grała orkiestra wojskowa, śpiewał chór kościelny.

Przeciw zwinięciu klas równorzędnych i redukcji nauczycieli.

W związku z zamierzonym zwinięciem wszystkich klas równorzędnych w gimnazjach okręgu krakowskiego odbyło się zebranie Towarzystwa nauczycieli szkół średnich, na którym zaprotestowano przeciw wszelkim ograniczeniom, godzącym w szkolnictwo małopolskie. Poszczególni nauczyciele stwierdzili, że łączenie kilku klas uniemożliwia normalny tok nauki i stwarza warunki, utrudniające w wysokim stopniu nauczanie i korzystanie uczniów z lekcji, a usunięcie pewnej części młodzieży ze szkoły i skazanie jej na drogę prywatnej nauki odbija się najdotkliwiej na stanie szkolnictwa. Towarzystwo nauczycieli wybiera się w delegacji do Kuratorium, celem wyrażenia zapatrywań, wysuniętych na zebraniu.

Zatory lodowe na Wiśle.

Wysokość wody na Wiśle pod Krakowem wynosiła wczoraj wieczorem 3 metry ponad stan normalny. Od klasztoru SS. Norbertanek na Salwatorze aż do ujścia Wilgi do Wisły koryto jest wolne od lodu. Przy starym moście w Podgórzu utworzył się spiętrzony silnie zator lodowy, który jednak nie jest groźny dla mostu, gdyż kry spływają powoli w dół Wisły. Grubość lodu wynosi około 15 cm. Dwukilometrowy zator, jaki utworzył się pod Czernichowem, spowodował częścisty zalew wsi Kloczyn i Pasięka. Zator ten, który ruszył w poniedziałek wieczór, rozstąpił się tak, że niebezpieczeństwo powodzi Krakowa znacznie się zmniejszyło. Na Skawie między Zembrzycami a Suchą utworzyły się dwa wielkie zatory, długości 130—150 metrów.

Kraków, 23 stycznia.

AKCJA R. K. B. WŚRÓD LEKARZY. Dziś, we środę 23 b. m., o godz. 8 wieczorem, przed rozpoczęciem posiedzenia naukowego, p. K. H. Rostworowski wygłosił referat o programie działania świeżo zawiązanego Ratunkowego Komitetu Biskupiego. Zarząd Tow. Lekarskiego zwraca się przeto do członków z usilną prośbą o jak najliczniejsze przybycie, celem powzięcia odpowiednich uchwał i celem czynnego poparcia wielkodusznej akcji Komitetu. Na porządku dziennym posiedzenia naukowego wykład Dra Kosińskiego: „O zmianach w wolno przeszczepionej kości w świetle badań roentgenologicznych”.

ODSZKODOWANIE WOJSKOWE DLA GMINY ZA ZNISZCZENIE SZKÓŁ. Wczoraj w południe odbyło się w magistracie krakowskim posiedzenie Komisji szacunkowej dla świadczących wojennych celem przyznania gminie wynagrodzenia za zniszczenie przez kwaterunki wojskowe szkół miejskich przy ul. św. Wawrzyńca i Wąskiej. Uszkodzenia obu gmachów szkolnych oszacowano na

4,891,371.912 mkp. według wartości waluty z dn. 11. lipca 1923 roku.

WYKUP SIANA NA PLACACH I ROGATKACH. Na wczorajszym targu na Kleparzu rozgrywały się ciekawe sceny podczas zakupu siana. Dorózkarze współzawodniczyli z przedstawicielami wojskowości, którzy za wszelką cenę starali się skupywać dowiozone siano, gdyż dostawcy nie dostarczają od dłuższego czasu dla koni załogi krakowskiej odpowiedniej ilości siana. Wskutek tego współzawodnictwa ceny siana poszły znacznie w górę. Również na rogatkach krakowskich wojskowość wykupuje siano od chłopów, wiozących je do miasta.

SLEDZTWO SĄDOWE W SPRAWIE ROZRUCHÓW KRAKOWSKICH jest już prawie że w zupełności ukończona. Pozostaje jeszcze do przesłuchania kilku świadków, których zeznania dopełnią reszty dochodzeń. W sobotę akta sądowe zostaną odesłane do prokuratury, gdzie rozpocznie się przygotowywanie aktu oskarżenia. Obejmuje on tylko te osoby, których wina została dowiedziona w całej pełni.

BURZLIWE ZAJŚCIE W URZĘDZIE POSREDNICTWA PRACY, Biura państw. Urzędu pośrednictwa pracy w Krakowie były wczoraj widownią burzliwych zajść, wywołanych przez kilkudziesięciu bezrobotnych. Zastęp robotników przyjezdnych wyważył drzwi, wiodące do kancelarii dyrektora, domagając się bądźto natychmiastowej pracy w fabrykach, bądźto wypłaty zaliczek zaopatrzeniowych. Wzburzonych robotników zdołano uspokoić po dłuższych perswazjach.

KRADZIEŻE W WARSZTATACH WOJSKOWYCH. Policja aresztowała 26-letniego Stanisława Szybkiego, który dopuścił się licznych kradzieży na szkodę warsztatów parku lotniczego w Rakowicach, gdzie był zatrudniony jako robotnik.

CIEŻKO POPARZONY CHŁOPCZYK. Wczoraj zawezwano Pogotowie ratunkowe do domu pod l. 14 przy ul. Płaszowskiej w Podgórzu, gdzie 8-letni chłopczyk, Władysław Marjańczyk, wylał na siebie z naczynia wrzącą wodę i poparzył sobie piersi, obie ręce i twarz. Lekarz Pogotowia stwierdził poparzenie II stopnia. Zaznaczyć należy, że w zamkniętym pokoju pozostawionych było bez żadnej opieki sześcioro nieletnich dzieci. Ojciec rodziny, Adolf Marjańczyk, st. konduktor kolejowy, był w służbie.

OBLAWY NA CZARNOGIEŁDZIARZY na placach i ulicach Kazimierza nie ustają. Wczoraj organa policyjne urządziły ponownie obławę, przy czym doprowadziły pod Telegraf kilkunastu spekulantów, trudniących się zawodowo handlem walutami. Odpowiadać oni będą nadto za tamowanie ruchu ulicznego na Kazimierzu.

NA R. K. B. złożył w naszej administracji radca Kazimierz Waclawowicz, zamiast kwiatów na trumnę ś. p. Stanisławy Trzeciak, kwotę 10,000.000 marek.

O POMOC DLA NAJWIĘKSZYCH NĘDZARZY zwracają się do litościwych serc SS. Szarytki, prowadzące ambulatorjum przy ul. Piekarskiej l. 10. Kto syty, niech rzuci garść kaszy, mąki, grochu, kartofli lub kilka groszy na zakupno chleba lub tłuszczu.

Datki i prowianty przyjmuje ambulatorjum lub z grzeczności Stanisława Szostek Mandowa, Basztowa 15, I p.

Zawiadomienia i komunikaty.

TOWARZYSTWO WZAJEMNEJ POMOCY SŁUŻBY M. KRAKOWA zwołało na niedzielę 20 b. m. poufne zebranie w sprawie uchwalonej już przez Sekcję nowej ustawy uposażeniowej. Zgromadzenia, bardzo licznie obsesane, odbyło się w sali konferencyjnej magistratu pod przewodnictwem prezesa Towarzystwa, p. Woźniaka. Zasady nowej ustawy uposażeniowej przedstawił radny miejski, p. poseł Puchalka. Dyskusja, w której przemawiali pp.: Sycz, Gasiorek, Biegalski, Woźniak i inni, przyniosła wyjaśnienie szeregu wątpliwości. Zgromadzeni zwrócili się do p. posła Puchalki z prośbą, by wraz z Klubem Chrześ. Demokracji podjął starania, aby zmienić niektóre postanowienia ustawy i zastosowaniu jej do pracowników miejskich. Przeszło dwugodzinne obrady zamknął przewodniczący podziękowaniem p. referentowi, oraz uczestnikom za liczny udział.

KURS ODRODZENIA rozpocznie się dziś, we środę o godzinie 8.15 wieczorem (punktualnie) w „Odrodzeniu”, Kanonicza 15. Kurs trwać będzie

3 dni. Referaty wygłoszą: Ks. Prof. dr. Michalski, Ks. Prof. Dr. Grzelak, Ks. Prof. Dr. Zimmermann, Ks. Prof. Piwowarczyk i inni. Wstęp tylko dla członków.

Repertuar teatru im. J. Słowackiego.

Środa: „Kaligula”.

Czwartek: „Sen nocy letniej”.

Piątek: Po południu „Kaligula” (XV szkolne), wieczorem „Carewicz Aleksy”.

Sobota: „Ptak” (nowość).

Repertuar Operetki.

Środa: „Szczeście Mery”.

Repertuar „Bagateli”.

Środa: „Karnawałowa rewja humoru”.

Czwartek: „Noc Sabatu”.

Piątek: „Prawda w winie” (premiera).

Sobota: Po poł. „Noc Sabatu” (ceny, niższe), wieczorem „Prawda w winie”.

Niedziela: Po poł. „Nowa rewja humoru” (ceny, niższe), wieczorem „Prawda w winie”.

Repertuar koncertowy.

Niedziela 27 b. m.: X Poranek symfoniczny w teatrze im. Słowackiego.

Repertuar kinoteatrów.

UCIECHA: „Dzieci rewolucji”.

WANDA: „Ich troje”.

ZACHĘTA: „Piotr Wielki”.

PROMIEN: „Czarny djabełek”.

REDUTA: „Nasi praojcowie”.

Komunikaty teatrów krakowskich.

„PTAK” SZANIAWSKIEGO Sobotnia (26 b. m.) premiera w teatrze im. Słowackiego najnowszego utworu autora „Murzyna” spotyka się z powszechnym zainteresowaniem. Tematem sztuki jest ulubiony Szaniawskiego kontrast poezji do prozy życia, rzucony tutaj na tło ze szlachetnym humorem rysowanej atmosfery mało-miasteczkowej. Rolę główną studenta i hodowcy złotego ptaka, który jest głównym tłumaczem idei autora, odegra p. Białkowski, partnerką jego, jako burmistrzanką, będzie p. Mazarekówna. Reprezentantem fantastycznej „gminy” p. Jednowski, jako burmistrz, zyskujący tu po dłuższej przerwie rolę na większą miarę, dalej „radcy” pp.: Dobiesław, Chodecki, Miarczyński i Senowski, oraz p. Piekarski, jako sekretarz. W mniejszych rolach występują pp.: Zaklicka, Brandt, Szymborski i Łubiakowski.

Z OPERETKI komunikują: Tak gorąco oklaskiwane „Szczeście Mery” z pp.: Kozłowska, Stróżyńska, Wesolowski, Opolskim, Ujhelym, Laszkowskim i Bojnarowskim w głównych rolach, gra nie będzie dziś (środa). W przygotowaniu głosi operetka „Katia tancerka”.

„NOC SABATU” PO RAZ DZIEWIĄTY. Atrakcyjna sztuka Benaventa „Noc Sabatu” ukaże się jeszcze raz we czwartek 24 b. m. o godz. 8 wiecz., poczem w pełni powodzenia schodzi z afisza, aby ustąpić miejsca wesolej komedji Flersa i Croiseta: „Prawda w winie”, z której próby dobiegają końca pod reżyserją p. Nowakowskiego.

„SZOPKA KRAKOWSKA” Najbliższe przedstawienia „Szopki Krakowskiej” odbędą się w miejskim Muzeum przemysłowem dnia 26 b. m. (sobota) o godz. 6 wieczorem i dnia 27 b. m. o godz. 4 i 5.30. Bilety wcześniej do nabycia w kancelarji Muzeum (ul. Smoleńsk l. 9) od godz. 9 do 2.

Wybory prezydium krakowskiej Izby handlowej.

Wczoraj wieczorem odbyło się plenarne posiedzenie krakowskiej Izby handlowo-przemysłowej, na którym dokonano wyboru prezydium. Prezesem wybrany został ponownie p. Tad. Epstein, wiceprezesem inż. Peroś, delegatem do prezydium inż. Zamojski skarbnikiem Dr. Nitsch. Prez. Epstein przedstawił następnie działalność Izby w roku ubiegłym. Między innymi dotyczyła ona akcji zorganizowania rękodziela we współdzielninie dla dostaw wojskowych, ułatwienia wymiany towarów ze Śląskiem przez wejście w kontakt z katowicką Izbą handlową, oraz interwencji w sprawie handlu drzewem w obrębie województwa krakowskiego. Poruszano dalej sprawy socjalne (utworzono specjalną sekcję p. n. komisji socjalnej), interwenjowano w sprawach podatkowych, kolejowych i t. d.

Wiadomości gospodarcze.

Listy zastawne we frankach złotych.

Warszawskie Towarzystwo Kredytowe ziemskie wszczęło u władz skarbowych starania — podobno z pomyślnym rezultatem — w sprawie emitowania przez nie listów zastawnych, opiewających na złote franki. Według doniesień pism warszawskich listy te wydane będą na sumę 10 milionów złotych franków i będą oprocentowane w stosunku 7 od sta.

Celem tej emisji jest dostarczenie właścicielom nieruchomości ziemskich środków na zapłacenie podatku majątkowego. Pożyczki będą zatem udzielane w sumach odpowiadających rozmiarowi podatku przypadającego na poszczególnych dłużników.

Przewidywanem jest również ewentualne zwiększenie emisji ponad projektowaną obecnie granicę 10-ciu milionów franków.

Ze stanowiska prawnego minister skarbu upoważniony jest do zezwolenia na emisję takich listów na zasadzie ustawy o podatku majątkowym z dnia 11 sierpnia 1923 r. — a więc bez specjalnej w tym kierunku ustawy. Ustawa jednak o naprawie skarbu i reformie walutowej z 5 stycznia b. r. w art. 1 postanawia wyraźnie, że podatek majątkowy ma być zapłaconym w gotówce, a to bądź w markach, bądź w walutach obcych. W konsekwencji zatem wykluczona jest spłata tegoż w jakichkolwiek obligacjach. Mieliśmy zresztą pod tym względem całkiem niedwuznaczne oświadczenie p. Grabskiego, który stanowczo opowiedział się za gotówkową spłatą podatku majątkowego. Miało to bowiem zmusić producentów rolnych do spieniężenia zapasów zboża, a przez to obniżenia ceny chleba. Wprawdzie projektowana ogólna suma emisji (10 milj. fr.) stanowi niezbyt wielką część tego, co producenci rolni zapłacić mają w tym roku tytułem daniny majątkowej (około 170 milj. fr. zł.) — jednak jak zaznaczyliśmy wyżej przewidywanem jest zwiększenie emisji ponad tę normę. Byłoby to na rzecz rolnictwa ustępstwo ze strony p. Grabskiego — ogromne, a przypuszczać należy, że i ze sfer przemysłowych podniosą się żądania podobnych ułatwień.

Czy kasy skarbowe będą przyjmowały zapłatę podatku majątkowego w listach zastawnych, nie jest jeszcze zdecydowanym i prawdopodobnie wobec wyraźnego brzmienia ustawy skarbowej listy te nie będą mogły stanowić środka płatniczego. Podatnicy musieliby zatem swe listy zastawne sprzedać, ażeby z uzyskanej gotówki opłacić należności podatkowe.

Jako środek lokaty znajdują one niewątpliwie chętnych nabywców, zabezpieczając ich od dewaluacji i zapewniając normalny dochód.

WALORYZACJA CEN ARTYKUŁÓW MONOPOLOWYCH.

Od 1 b. m. obowiązują rozporządzenie ministerstwa skarbu o waloryzacji podatków pośrednich od spirytusu, wina musującego, piwa, cukru, zapalek, kwasu octowego, drożdży i olejów mineralnych. Waloryzacja nastąpiła na podstawie kursu 1,145.800 Mkp. za jeden frank złoty (kurs ten był notowany w dniu 22 grudnia r. ub., to jest w dniu, w którym weszły w życie ostatnie podwyżki podatków pośrednich). Obecnie podatki te opłacane są w markach polskich, wedle kursu franka obowiązującego w dniu zapłaty, t. j. według kursu notowanego na dwa dni przedtem na giełdzie warszawskiej.

Ceny artykułów monopolowych, a więc papierosów, soli i sacharyny oraz opłaty za banderole od tytoni ustalone zostały we frankach złotych. Do cen tych stosuje się jednak nie codzienny kurs franka, lecz ceny frankowe przelicza się według kursu obowiązującego na piątek, zaś cena w ten sposób ustalona w markach obowiązuje na najbliższy tydzień, t. j. od poniedziałku do niedzieli.

A więc ceny artykułów monopolowych nie mogą ulegać zmianie w ciągu tygodnia nawet w markach polskich, chyba, że minister skarbu podniesie ich ceny istotne, t. j. we frankach.

ODROCZENIE TERMINU DO SKŁADANIA FASJI PODATKU MAJĄTKOWEGO. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie komunikuje, że uwzględniając jej starania Ministerstwo Skarbu

udzielać będzie w konkretnych wypadkach odroczenia terminu do składania fasji podatku majątkowego najdalej do 15 lutego b. r. Odpowiednio umotywowane podania kierowane do Ministerstwa Skarbu wnosić należy na ręce Izby Skarbowej w Krakowie.

Sanacja skarbu węgierskiego.

Plan sanacyjny rozłożony na 20 lat. — Hrabla Bethlen u króla angielskiego.

Wiedeń. (PAT.) „Neue Freie Presse“ donosi z Londynu: W kołach poinformowanych Ligi Narodów słychać, że wczoraj nastąpiło porozumienie w sprawie węgierskiej. W tym kierunku też plan sanacyjny komitetu finansowego Ligi Narodów ma być przeprowadzony w ciągu 20 lat, a nie w ciągu lat 15. Drugi kompromis polega na tem, że Węgry wyraziły gotowość przyjęcia rozstrzygnięcia komisji reparacyjnej co do wysokości świadczeń reparacyjnych. Mała ententa uzależniła przyjęcie tego kompromisu od tego, że członkowie małej ententy będą przez 20 lat wolni od zobowiązań wynikających z charakteru państw sukcesyjnych.

W ub. niedzielę król Jerzy przyjął na blisko półgodzinnej audjencji węgierskiego premiera hr. Bethlena. Jest to pierwszy wypadek, że król angielski przyjął prezydenta ministrów, jednego z państw środkowo-europejskich. Przypisują temu wielkie znaczenie polityczne, gdyż król zaznaczył temsamem — zgodnie z programem Labour Party, że nie powinno się czynić różnicy między zwycięzcami a zwyciężonymi. Audjencja dała też do zrozumienia angielskim kołom finansowym, że udział kapitalistów angielskich w sanacji finansów węgierskich jest pożądany.

DALSZA ZNIŻKA NA GIEŁDZIE KRAKOWSKIEJ. Stosownie do naszych wczorajszych przewidywań sytuacja na giełdzie nietylko się nie poprawiła, lecz nawet nastąpiła dalsza niższa zwłaszcza papierów arbitrażowych (np. Zieleniewski 50,500.000 towar). Nie można zarazem liczyć chwilowo w najbliższych dniach na poprawę kursów, bo brak gotówki wystąpi w jeszcze ostrzejszej formie przed końcem miesiąca, co jeszcze bardziej obniży kursa.

W walutach zupełna stabilizacja. Tendencja i usposobienie bez zmiany. Obroty małe.

Pogiełdzie. Jaworzno Mk 140000, Len 4800, Chybiec 44000, Azot 2000, Lokomotywy 8300, Węglówki 225—250, Głorja 1500, Indusjria 2600.

ZWALORYZOWANE CENY ŻELAZA. Ceny surowki ustalone zostały w złotych polskich równych frankowi złotemu. Ceny te za 1 tonę loco huta w zależności od numeru wynoszą: złp. 165, 178, 190 i 210. Żelazo handlowe złp. 26 przy zamówieniach od 60 ton wwyż; przy zamówieniach mniejszych cena podwyższa się o 2%; drut 32 grosze, blacha 33 gr., żelazo uniwersalne 31 groszy. Wszystko za 1 kg. loco wagon huta wysyłająca i przy zamówieniach pełnowagonowych.

STOPNIOWA LIKWIDACJA KREDYTÓW P. K. O. W sprawie udzielania kredytów przez P. K. O. dowiaduje się A. W.: P. Minister skarbu zaakceptował propozycję przedłożoną przez przedstawicieli P. K. O., prezesa Lindego i posła Zdziechowski, aby udzielanie pożyczek przez P. K. O. w okresie poprzedzającym powstanie Banku emisyjnego, stopniowo likwidować. Interesy instytucyj współdzielczych, samorządowych i wogóle mających charakter użyteczności publicznej, będą i nadal o ile możności jak najżyczliwiej uwzględniane.

ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWE. Ministerstwo skarbu złożyło Radzie Ministrów do rozważenia projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie niezaliczenia na podatek przemysłowy przedpłat niszczonej na poczet tego podatku t. zw. świadectw przemysłowych. W ten sposób przedpłaty te stają się samodzielnym podatkiem od przemysłu i handlu i nie mogą już być potrącane z podatku od obrotu. Kto zatem ma zapłacić w lutym 1924 r. podatek od obrotu oszacowanego w sty-

czniu tegoż roku, nie będzie już mógł potrącić 1/12 części ceny zapłaconej za świadectwo przemysłowe.

Kurs dolara.

W Krakowie . . . 10,200.000—10,100.000
W Warszawie . . . 9,875.000—9,850.000
W Katowicach . . . 10,200.000

GIEŁDA KRAKOWSKA z dnia 22. bm.

Waluty i czeki.	
Dolar	10,200.000
Franki szwajc.	—
Korona austr.	143
Korona czeska	284
Funt szterl.	—
Frank franc.	—
N. Jork	10,250.000—10,225.000
Londyn	—
Zurych	1,740.000
Paryż	455.000
Wiedeń	143 3/4
Praga	285.000
Amsterdam	—

AKCJE:

Akcje bankowe:	w tysiącach marek polskich			
	otwarow	1. JAN	15. JAN	18. JAN
Polski B Przemysłowy	2800	2800	2550	2750
Bank Małopolski	2800	3200	3000	3600
Ziemski Bank Kredyt.	1500	2000	1800	1750
Powsz. Bank Kredyt.	500	600	—	650
Bank Komercyjny	575	675	600	700
Zw. Sp. Zarob.	23000	27000	25000	25000
Tow. handlowe				
P. T. H.	1750	2250	2000	2400
„Impex“	150	200	165	195
„Pharma“	2000	2500	2300	2450
„Polski Głab“	500	600	525	775
Zegluga Polska	450	500	475	600
Tow. przemysł.				
Zieleniewski	50000	67000	51000	58000
H. Cegielski	3000	3600	3100	3500
Parowozy	2400	3000	2400	3000
„Automotor“	1800	2200	—	2100
„Trzebinia“ żel.	8800	4300	3900	4450
„Pocisk“ zakł. amunicyj.	4500	5000	—	4900
„Górka“ cement	78000	82000	30000	84000
Sierszańskie Gór.	35000	30000	27000	30000
„Tepaga“	14000	17000	14000	15000
Bazy z emne	—	—	—	—
Polska Nafta	2300	2800	2450	2350
„Pokuć“	1800	2600	2300	2000
„Oikos“	—	—	—	—
„Pezet“	1000	1500	—	—
„Strug“	5500	6000	5800	7000
Syndykat Koszykarski	800	1200	1600	1100
„Ryngraf“	2000	2500	2200	2500
Trzebinia tłuszcze	20000	24000	—	22000
„Teropol“	375	475	400	400
„Krakus“	7300	7300	7400	8000
Chodorów	25000	30000	27000	30000
A. Piasecki	4800	5200	—	5000
Umielów	7000	7500	7200	7800
Elektrownia Sierza	1500	2000	1800	1850
S. W. Niemolowski	8000	3500	3100	3300
P. Zakł. Garbarskie	20000	25000	29000	—

Warszawa. Giełda. Waluty. (Cyfry w tysiącach mkp.): Dolary Stanów Zjednoczonych 9875—9850, sp. 9950, k. 9750, frank złoty 1902, bony złotowe 1400—1500, frank francuski 430, pożyczka złota 11500—10600—10750, miljonówka 410—525—460.

Czeki. Belgja 401 i pół—400 sp. 404 k. 396, Holandja 3655, Praga 286 i pół do 284 i pół, — Londyn 41650—41500 sp. 41900 k. 41100, — N. Jork 9875—9865 sp. 9965 k. 9765, Paryż 437 i pół do 432 sp. 436 k. 428, Szwajcjarja 1705 i pół do 1705 p. 1722 k. 1688, Wiedeń 139 i trzy czwarte do 139 i pół, sp. 141, k. 137, Włochy —.

Zurych. (PAT.) Zamknięcie giełdy. Berlin —: Holandja 214.40, Nowy Jork 580 i pół, Londyn 24.42, Paryż 25.80, Medjolan 25.07, Praga 16.80, Budapeszt 00202, Belgrad 6.62 i pół, Bukareszt 2.90, Sofia 4.12, Warszawa — Wiedeń 00081 1/2, austr. korona stempl. 00081 i pół.

Zurych. (PAT.) Szwajcarski Bankverein notował dziś nieoficjalnie przekaz na Warszawę 0000080—0000120, przekaz na Berlin 00135—00.140 za 1 biljon.

Mały fejleton.

Nacząny świadek o zaręczynach Mikołaja II.

Cesarzowa Aleksandra Teodorówna, właścicielka Alicja Hessejska, czwarte dziecko wielkiego księcia Ludwika Hesseńskiego i Alicji Angielskiej (młodszej córki królowej Wiktorji), urodziła się 6 czerwca 1872 roku w Darmsztacie. Straciwszy wczesnie matkę, wychowywała się przeważnie przy dworze angielskim. Tu stała się wkrótce ulubioną wnuczką starej królowej, która przeniósła na jasnowłosą Alicję całą tkiwość, jaką żywiła dla jej matki.

Mając lat 17, młoda księżniczka bawiła przez czas dłuższy w Rosji w gościnie u swojej siostry Elizbiety, która wyszła za małżam za wielkiego księcia Sergjusza Aleksandrowicza, brata cesarza Aleksandra III.

Brała udział w życiu dworskim, bywała na rewjach, przyjęciach, balach i ze względu na swą urodę, cieszyła się wielkim powodzeniem. Wszyscy widzieli już w niej narzeczoną następcy tronu, lecz wbrew ogólnemu oczekiwaniu, Alicja Hesseńska wróciła do Darmsztatu, nie doczekawszy się oświadczenia.

Czy nie pozostawiło to w jej duszy pewnej goryczy?

Faktem pozostaje, że gdy w pięć lat później wszczęte zostały oficjalne starania o jej rękę, księżniczka zdradzała pewne wahanie.

Zaręczyny odbyły się jednak w Darmsztacie, latem 1894 roku, poczem narzeczeni spędzili pe-

wien czas na dworze angielskim. Następca tronu wrócił wkrótce do Rosji, a po kilku miesiącach wezwano pośpiesznie młodą księżniczkę do Liwadii, do łoża umierającego cesarza Aleksandra III. Była ona obecna przy jego agonji i wraz z rodziną cesarską towarzyszyła trumnie ze zwłokami zmarłego cara.

Eksportacja z dworca Mikołajewskiego do soboru Petropawłowskiiego odbyła się w posępny dzień listopadowy. Wielkie tłumy gromadziły się na drodze żalobnego konduktu, a gdy księżniczka przejeżdżała, można było słyszeć, jak kobiety z ludu, żegnając się pobożnie, mówiły:

— Przyszła do nas z trumną — nieszczęście niesie.

Mniej więcej w miesiąc po śmierci Aleksandra III-go, t. j. 28 listopada, odbyło się wśród powszechnej żaloby wesele. W rok później cesarzowa wydała na świat pierwsze dziecko — córkę, którą ochrzczono imieniem Olga.

Dnia 19 maja 1896 roku odbyła się w Moskwie koronacja Mikołaja II. Zły los, zda się, już ich ścigał. Owe uroczystości spowodowały nieszczęście, połączone ze śmiercią licznych ofiar. Przybyłe zewsząd tłumy chłopów zebrały się nocą na polu Chodyńskim, gdzie miało się odbyć rozdanie prezentów. Wskutek złej organizacji nastąpiła panika, i przeszło dwa tysiące osób zostało stratowanych lub zaduszonych przez tłum, ogarnięty szałem strachu.

Rano, gdy cesarstwo przybyli na pole Chodyńskie, nie byli jeszcze powiadomieni o strasznej katastrofie.

Dowiedzieli się prawdy dopiero po powrocie do miasta.

Czy możliwe jest morderstwo pod wpływem hipnozy?

Pisma wiedeńskie podają opisy ciekawego wypadku z dziedziny hipnozy. Wypadek ten miał miejsce w miasteczku Sebenico w Dalmacji. Urządzano tam seans publiczny, na którym hipnotyzer uspił między innymi pewnego funkcjonarjusza policji. Hipnotyzer zasugerował swoje medium, wmawiając w nie, że pali się więzienie, a aresztanci przygotowują się do ucieczki. Oczekiwano, że funkcjonarjusz policji zajmie się gaszeniem pożaru. Aliści zachował się inaczej. Bo oto zahipnotyzowany policjant wyciągnął rewolwer i strzelając, rzucił się na publiczność, jako na uciekających więźniów. Padły strzały, wyczał się popłoch na sali szczelnie wypełnionej przez publiczność.

Fakt ten stoi w ścisłym związku z pytaniem, które od szeregu lat zajmuje badaczy stanów katalapsji, hipnozy, somnambulizmu, a mianowicie, czy można pod wpływem hipnozy popełnić morderstwo.

Ciekawe oświetlenie owyższego zjawiska daje dr. Hövel, psychiatra sądowy w Wiedniu.

Twierdzi on, że problem ten nie jest jeszcze rozwiązany. Wszystko zdaje się świadczyć o tem, że przedewszystkiem ci osobnicy mogą popełnić morderstwo w stanie hipnozy, którzy są specjalnie w tym kierunku już z natury predestynowani.

OGŁOSZENIA

Zwykłe	10 gr.
Nekrologi	20 „
Nadesłane	25 „
Po kronice	30 „
Na 1-ej stronie	40 „
Drobne od słowa	7 „
Układ tabelaryczny 50% drożej.	

1 złp. = 1,890.000 mkp.

Ceny ogłoszeń w złotych polskich obliczone po urzęd. kursie złotego, podawanego codziennie w „Monitorze”.

Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Uczy kroju i szycia damskiego zbiorowo, na żądanie pojedynczo pod gwarancją w krótkim czasie.

„ANTONINA”
Pracownia Sukien i Okryć damskich
Kraków, ul. Krupnicza 22, parter oficyny.

Poleca gotowe i na zamówienie formy na suknie, bluzki, płaszcze i t. p. po niskich cenach.

1896

MIECZYŚLAW SMOLARSKI

UCZTA BALAZARA.

21 Powieść współczesna.

— A ten, Mateusz, nie zanadto kompromituje mnie politycznie?

— O! panie! Patrząc na pana sędze, iż mogłyby skompromitować go jedynie poglądy nadto prawicowe.

Prezes T. S. N. czułem uchem złowił w słowach tych dźwięk jakiś ledwo dostrzegalny, coś w rodzaju ostrzegającego nacisku.

— Cóż to znowu? — pomyślał. — Czyż podejrzewają i mnie, iż organizuję jakiś spisek przewrotowy?

Odhodzący gość cicho, zręcznie jak cień, odsunął się i stanął przed kresówką:

— Zobaczmy się jeszcze. Powiedziałem to. Nie uniknie pan rozmowy ze mną!

— Po co pan wchodzi w moje życie i co znaczy jego nowe przebranie?

— Dzisiaj mało wogóle pokazują się ludzie tak, jak chcą, ale ja pozory swoje zmieniam w rzeczywistości i może istotnie jestem tylko policjantem.

— Żegnam pana — rzekł chłodno Pamfil, zbliżając się do Rymszy. Ów odciągnął go na bok, począł się śmiać i szepnął:

— Panie! więc to pan zrobił wówczas tę piekielną awanturę w komisariacie?

Młodzieniec zaklął, chciał widocznie coś odpowiedzieć, ale Rymsza oddalił się, wyprostował, trochę zeszywniał. Ukłonił się chłodno, wytwornie, trochę urzędowo i zeszedł do przedsionka, by przyjąć swój kapelusz i laskę, podane sobie przez bardzo uniozonego Hieronima.

XII.

W czasach skrajnych przeciwieństw i ścierania się opinji musiało istnieć jakieś centrum pełne ładu i spokoju. Centrum to zdawało się uosobione w Pamfilu. Należałoby nawet przypuszczać, iż w razie rozdzielenia się społeczeństwa na dwie walczące z sobą strony, ta z nich odniosłaby zwycięstwo, która zjednałaby sobie jak najwięcej podobnych Pamfilów, racjonalnych i sensatów, obyczajnych i przykładnych.

Młodzieniec ów po chwalebne ukończeniu szkół niższych, nauki swe wstrzymał w polowie, czego przyczyną stała się wielka ilość wrażeń emocjonalnych, jakie dała mu wojna. Urodzony szczęśliwie, gdyż posiadający wuja dość zasobnego, oddał się jednakowoż różnorodnej a mozolnej pracy w komitetach obywatelskich, gdzie samą swoją wytrwałą obecnością, a słodkim słowem, którem umiał kole ludzi zmartwionych, przyczynił się niemało do łagodzenia nieszczęścia. Długoletnia praktyka i zapoznanie się z różnymi sposobami liczenia przyniosły mu wysoko postawioną znajomość stosunków ekonomicznych, czemu dał wyraz w oryginalnej broszurze p. t. Filozofja skarbowości. Treść broszury tej przedstawiona była równocześnie mętnie i głęboko, co zjednało mu ogólne uznanie.

Nie zaniedbywał prócz tego wszystkiego sztuk pięknych, pobierając pod naciskiem romantycznego pana Mateusza lekcje gry na fortepianie od znanego artysty z pewnej nocy kawiarni, co uzupełniło jego zalety towarzyskie. W polityce brał tylko o tyle udział, o ile nakazywała mu przyzwoitość, do radykalizmu jednak nie czuł poclagu, jak nie lubił także czerwonego koloru w doborze krawatów.

Opinia Pamfila jako człowieka była bezwzględnie nieskazitelna, a zarzucano mu jedy-

nie zbytek przykłađności. Cichy i skromny, trochę melancholijny i bardzo układny, wczesnym wieczorem zamykał się w swych pokojach, by oddać się czytaniu dzieł poważnych i głębokich. Pan Mateusz odstąpił mu samodzielne mieszkanie kawalerskie na pierwszym piętrze, gdy sam mieszkał dalej na trzecim, a w dniu dwudziestej czwartej rocznicy jego urodzin wręczył mu uroczysto, choć z lekkiem biciem serca i ze słowami, tłumionemi przez wzruszenie, klucz od bramy swej kamieniczki, pasując go niejako na samodzielnego młodzieńca. Trzeba było jednak niemałych prób, by Pamfil klucz ten przyjął, poczem natychmiast zawiesił go na gwoździu w przedpokoju, dając poznać smętnym nieco uśmiechem anachorety, iż z udzielonej sobie swobody nawet dla dobra nauki nie ma zamiaru korzystać.

Po wieczery u Rzeszotków wychowawca i wychowanek powracali piechotą. Wiaterek od czasu do czasu szczyknął zębami, gdyż noc była chłodna, a on odzwyczaił się już od nocnych przechadzek. Choć dawniej podczas deszczu i śloty zaprzestawał przezornie swojej pracy, tem chętniej, że wówczas i przechodnie niechętnie zatrzymują się i sięgają do kieszeni, niemniej reumatyzm włóczył mu się po kościach, czyniąc go na zimno bardzo wrażliwym. Do jego słabości jednak, szanowanych przez Pamfila, należało popisywanie się rzeźkością, co było obecnie zrozumiałe, gdyż przez całe niemal życie udawanie rozmaitych chorób było głównym źródłem jego fortunki. Teraz także podniósł aż pod szyję kłapy swe go obcisłego surduta, ale szedł żwawo i szybko.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wyroby skórkowe. Lustra. Karty do gry. Szachy, szachownice. Domina. — Wykończa: bilety wizytowe, zawiadomienia ślubne i wszelkie druki. Skład papieru i galanteryi 1291

Michał Słomiany
KRAKÓW — ulica Sławkowska 1. 24.

Julian Kurkiewicz

Kraków, Mały Rynek 1277

Najtańsze źródło zakupów i wielki wybór obrazków na kolendę, szopek z masy, i papieru, kalendarzy, albumów, tańcuszków, medaliików i krzyżyków srebrnych, aluminiowych i innych, różańcy i koronek. Dla kościołów: krzyże i figury z drzewa i z masy, feretrony, obrazy ręcznie malowane, lampki, ampułki i tp. Książki do nabożeństwa własnych nakładów, dla P. W. Księży koloratki. — Kantor loterii klasowej.

Instytut Grafologii Naukowej
PROF. H. GRALSKIEGO

KRAKÓW, ulica Batorego L. 25., parter.

Osobiste przyjęcia codziennie od godziny 5 — 7 wieczorem

Badanie charakteru zapomocą rękopisu danej osoby w celach zawodowych, pedagogicznych i matrymonialnych.

: Wpisy na kurs grafologii praktycznej :

ALFRED MACHNICKI

Kraków, Mikołajska 5

poleca po cenach najniższych:

Obrazki kolendowe, różańce kokowe i hebanowe we wszystkich grubościach, krzyże ściennie dla szpitali, szkół i Zakładów, książki do nabożeństwa, medaliki i krzyżki i t. p. 1558

GOTOWE FUTRA

męskie, damskie i dziecięce własnego wyrobu i na zamówienia oraz wszelkie

reperacje wykonuje

starannie i gustownie

JULIAN WAJDA

pracownia kuśnierska

Kraków, św. Jana 3. (naprzeciw. Kino-Sztuki)

Konwersacja francuska

za obiady lub gotówkę

T. K. Adm. „Głosu Narodu”.

Zarząd Zakładu dla bezdomnych chłopców

zwraca się do P. T. Społeczeństwa o łaskawe poparcie przez oddawanie robót wchodzących w zakres krawiectwa, szewstwa i introligatorstwa; przyjmuje się również wszelkie reperacje. 8

Adres: Zakład dla bezdomnych chłopców ul. Flisacka 25 (kolo klaszteru P. P. Norbertanek).

SEKRETARIAT

Katolickich Stowarzyszeń robotniczych

Kraków, ul. Potockiego 11

posłada na składzie i poleca następujące wydawnictwa:

1. Czego chce Pol. Stronnictwo Chrześcijańskiej Demokracji 0.10 gr.
2. Rola Chrześc. Dem. w życiu społeczno-politycznym 0.25 „
3. Idea chrześcijańsko-społeczna w historycznym rozwoju 0.25 „
4. Bolszewizm a Mesjasz żydowski 0.25 „
5. Leon XIII. a kwestja robotnicza 0.50 „
6. Socjalizm i Chrześcijaństwo 1.— „
7. Bractwa Kościelne a Prasa Katol. 1.— „
8. Stwórzmy pracę katolicką 0.50 „
9. Z przeszłości i terażniejszości robotnika 0.50 „
10. Polskie Zjednoczenie Chrześcijańsk. Związków Zawodowych 0.10 „
11. Żyd międzynarodowy 2.— „
12. Walka klasowa a zawodowa 0.20 „
13. Zasady i dążenia Stron. Ch. D. 0.20 „
14. Kto rozbija ruch robotniczy 0.20 „
15. Konstytucja polska z 17/3 1921 r. 0.20 „
16. O stosunku Stron. Ch. D. do związków zawodowych 0.20 „
17. Bezpodstawność i szkodliwość walki klas 0.20 „
18. Przyczynki do traktatu o ochronie mniejszości narodowych 0.20 „
19. Polskie Stronnictwa polityczne 0.20 „
20. Żydzi a Polska 0.20 „
21. Zasługi P. P. S. w nowopowstałej Polsce 0.20 „
22. Dlaczego duchowieństwo zajmuje się pracą społeczną 0.20 „
23. Zadania Ch. D. w Polsce 0.30 „
24. Szkoła wyznaniowa w Polsce 0.30 „
25. Zasadnicze kierunki katolickiej pracy społecznej 0.20 „
26. Ustawa o spoczynku niedzielnym 0.20 „
27. Przewodnik Chrześc. Dem. 1922 2.— „
28. Przewodnik Chrz. Dem. rocznik 1923 0.50 „
29. Roczniki „Polskiego Siewu” 1.— „
30. Książki do prowadzenia Stowarzyszeń 1.— „
31. Scena Związku Młodzieży Polskiej (nr. 1—6) 0.20 „
32. O pracy wewnątrz Stowarzyszeń młodzieży 0.10 „
33. Doświadczenia poczynione w pracy nad młodzieżą 0.10 „
34. Zadania Starzych w Stowarzyszeniu 0.10 „
35. Nowele i opowiadania — St. Sapiński 0.30 „
36. Jasiek-ksiądz — St. Sapiński 0.20 „
37. Święcenia kapłańskie — Ks. J. K. 0.10 „

Świece kościelne

woskowe i półwoskowe

świece gromniczne białe, żółte i malowane. — Paschały i świece na drzewie do nadstawiania malowane, wyłacane i ozdobne ornamentami, stoczki do zapalania, wosk do podłóg.

Wysyła po cenach przystępnych

FABRYKA ŚWIEC

FELIKSA MIKESKI

Kraków, Sławkowska 19. 1607

Wykończalnia bielizny

LIGI POMOCY PRZEMYSŁOWEJ

szyje pełne wyprawy, mereżkuje — endluje, dziurkuje i wypełnia wszelkie prace z tego zakresu po cenach przystępnych. 80

KRAKÓW, ulica Grodzka 13. I p.

Nauczycielka Polka rutynowana z język. francus. niem. i rosyjskim poszukuje posady zaraz w domu solidnym. Adres: Małopolska, p. Bochnia Nadleśnictwo w Damińcach. 81

Skradziona książeczkę wojskową na nazwisko Józef Białas, wystawioną przez P. K. U. Kraków unieważniam. 82

Obrazki ślubne i pierścionki zarczynowe sprzedaje najtaniej chrześcijańska firma Józefa Cyjankiewicza, Kraków, Sławkowska 1. Kupuje złoto, srebro, brylanty oraz wszelką biuterję płacąc najwyższe ceny. 82

Ekspedientkę sklepową uzdolnioną przyjmie zaraz Firma Kumala - Szewska 2. 83

Jeśli **Wielebne Duchowieństwo** chce mieć artystyczne aparata liturgiczne

w swoich Kościołach

niech się uda tylko do firmy

F. Kopaczyński i Ska

Kraków, ul. Bracka 2.

(Pracownia dla sztuki kościelnej)

Posiadamy na składzie: MONSTRANCJE srebrne i metalowe. — Kielichy. — Szaty liturgiczne. — Adamczki. — Feretrony.

◀ Prosimy łączyć kosztorysów lub zwiedzić nasz zakład. ▶

Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 28 kwietnia 1923 oraz uchwały Rady Nadzorczej z dnia 9 stycznia 1924 ogłasza Zarząd Spółki Akcyjnej

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE I WYDAWNICZE

„RYNGRAF” S. A.

celem uchronienia dawnych akcjonariuszów przed skutkami dewaluacji

PRZEDPŁATE

na akcje III emisji, której warunki zostały podane do zatwierdzenia właściwych Ministerstw.

Przedpłata odbywać się będzie na następujących warunkach: 78

1) Cała emisja wynosząca 455.000 sztuk akcji nominalnej wartości 1.000 Mkp. każda postawioną została do dyspozycji dawnych akcjonariuszów. Otrzymują oni zatem 1 akcję nową na 1 akcję już posiadaną (starą) bezpłatnie, oraz prawo pobrania dalszych 9 sztuk akcji na każdą posiadaną po ulgowej cenie 0.15 Złp.

2) Ewentualnie niepobrane przez dawnych akcjonariuszów akcje przydzielone zostaną nowym subskrybentom po cenie 0.25 Złp. wedle swobodnego uznania Dyrekcji.

3) Równowartość złotego polskiego obliczana będzie w markach polskich według kursu franka złotego na giełdzie warszawskiej z dnia wpłaty.

Zgłoszenia przyjmuje w Krakowie Dyrekcja, ul. Sławkowska L. 11. i ul. Krupnicza L. 6. we Lwowie Oddział Spółki, przy pl. Trybunalskim L. 1.

4) W razie niezatwierdzenia subskrypcji przez władze otrzymają subskrybenci wpłacone kwoty w złotych polskich z 6% odsetkami w stosunku rocznym od dnia wpłaty.